

## OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

### Loc pentru eroi

Conferința nr. 485 din 12 octombrie 1947

Cu sinceritate vă spun, eroii sunt necesari. Ei sunt chemați acum cu insistență. Avem nevoie de eroi. În Noul Învățământ vor intra numai eroii; lașii și fricoșii nu au ce căuta. Pentru aceasta, diplomele universitare nu sunt de ajuns; alte lucruri sunt mai importante.

Iată un gând mareț. De ce eroi și nu lași ? Fiindcă atunci când intri în Noul Învățământ, se petrec lucruri extraordinare, atât în viața interioară cât și în cea exterioară. În momentul în care începi să lucrezi spiritual pentru a evolua, viața ți se transformă; numai Inițiații înțeleg toate aceste schimbări. Modificări similare se petrec însă și atunci când cineva abandonează o viață plină de lumină, inteligență, puritate pentru a se cufunda într-o viață ordinară, stupidă, în care se dezlănțuiesc ura, răutatea, mânia și toate celelalte pasiuni.

Ne-ar interesa să știm ce se produce când ne schimbăm viața, când intrăm într-un învățământ ca cel promovată de Maestrul nostru. În toate domeniile se produc schimbări de nedescris. Toate sistemele vitale se transformă. Mentalitatea, maniera de a vedea lucrurile, de a le simți, modalitatea de acțiune, de înțelegere, toate se modifică profund. Există și alte transformări asupra cărora nu voi intra în detalii astăzi. Mă voi opri numai asupra unor aspecte care sunt extrem de importante acum pentru noi. Ce este util de știut: atunci când dorim să schimbăm un mod de viață stupid, obscur, ignorant, pentru a trăi o viață mai înțeleaptă, aceste transformări nu se vor face fără luptă sau suferință. De ce se petrec lucrurile astfel ?

Pentru a înțelege, luați exemplul lui Gulliver care, după un naufragiu, s-a trezit pe o insulă. El a descoperit că era imobilizat la pământ, legat cu fire foarte subțiri. Cei care-l legaseră astfel erau niște ființe foarte mici. Cunoașteți povestea. În timp ce era leșinat, micii locuitori reușiseră să îl lege la pământ cu ajutorul unor țărâși minuscule. Atâta timp cât nu se mișca, Gulliver se simțea liber, reflecta, gândea, era fericit; își spunea în sine sa: "Sunt viu". De îndată ce a vrut să se ridice a constatat însă că era reținut prin mii de fire foarte subțiri care-l împiedicau.

La fel se petrec lucrurile și cu omul obișnuit. Prin gândurile, sentimentele și actele sale el se leagă cu forța de pământ și tot ce este dens. El își spune: "Sunt liber. Mănânc bine, dorm bine, mă simt bine". Și totuși, ceea ce este grosier în el

sporește zi de zi, și aceasta se continuă ani și ani, secole chiar. Și așa va fi până când omul se va simți obligat să se ridice, să își ia zborul pentru a fi liber cu adevărat. În acel moment, va realiza brusc faptul că nu se poate elibera deoarece este legat de alte ființe: animale, oameni, copaci, pietre, de întreaga natură vie. În acel moment va începe să sufere. Își va spune: “Ce am făcut oare pentru a mă afla în această situație, în imposibilitatea de a avansa, de a mă elibera ?”

Astfel se petrec lucrurile pentru cel care dorește să intre într-o nouă viață. El vrea să avanseze, să fie liber, dar tocmai atunci vin la el toți creditorii, cei cărora le datorează ceva. Toți prietenii, ortacii lui cu care a petrecut atâtă timp împreună, pierzând nopțile, se prezintă în fața lui, întrebându-l, înnebuniți: “Unde te duci ? Nu e frumos din partea ta să ne părăsești așa”. Și apoi elev al Învățăământului se simte tras din toate părțile. Luați exemplul unui fumător. Atâta timp cât își aprinde țigările este liniștit, în pace, se simte liber: de îndată ce se decide să abandoneze fumatul, toți prietenii din interior pe care i-a obișnuit cu tutunul și cu fumatul se prezintă cu o plângere, spunând: “Nu este normal, nu o să meargă”. Acești amici pătrund în creier, producând o întunecare a conștiinței. Și omul nostru se-nfricoșează în loc să acționeze ca un erou capabil să ducă această luptă până la capăt. Fără să aștepte câteva zile să vadă ce se petrece, el capitulează își reia țigările. Își spune: “Nu pot face mai mult”. De ce se întâmplă așa ? Fiindcă amicii săi interior sunt legați strâns de el și nu-i dau pace. Îl fac să se teamă, repetându-i: “Vei muri, nu-ți vei mai putea găsi liniștea !

Cu fiecare schimbare pe care o introducem în viață, aceeași aventură se repetă mereu. Pentru carne, pentru femei, pentru bani sau pentru glorie. Odată ce ești legat, este foarte dificil să-ți părăsești prietenii, să rupi legăturile dintre tine și ei. Cel mai bun exemplu este căsătoria. Căsătoria oferă o sinteză a tuturor explicațiilor filozofice referitor la ceea ce se petrece când un bărbat vrea să-și părăsească soția sau o femeie soțul.

De curând am trăit o experiență similară. Dacă refuzi unei femei ceea ce îți cere, te expui unui dezastru public. Maestrul ne spune că în Noul Învățăământ este nevoie de eroi. Numai eroii își pot schimba obiceiurile. Voi spuneți: “Într-adevăr, numai eroii se pot scula dimineața devreme, pot bea apă caldă, pot posti. Da, dar Învățăământul Maestrului nu constă numai în aceste activități. Departe de a fi așa. Unii nu au înțeles-o. Când îi întrebi: “Ce se învață în Învățăământul vostru ?” Ei răspund: “Să bem apă caldă și să postim”. Altceva nu văd în afară de asta.

Și totuși Învățăământul Maestrului este mai mult decât atât. Primul lucru pe care-l învățăm aici înainte de a bea apă caldă sau de a posti este de învăța să gândim corect; să aplicăm discernământul nu numai în exterior. Da, înainte de orice altceva, o condiție pe care o cere Noul Învățăământ este introducerea DISCERNĂMÂNTULUI în gânduri, sentimente, în acte. Este important ca acest

lucru să fie cunoscut și înțeles de toți. Ori, tocmai cel care dorește să treacă de la un stil de viață lipsit de discernământ coordonează totul, va întâlni dificultăți uriașe, și iată de ce nu este bine să fie laș sau fricos. Pentru cel temător, lupta se sfârșeste înainte de a începe. De ce ? Fiindcă în știința ocultă există o lege formidabilă: când un om a reușit să-și învingă inamicii interior, el nu trebuie să-i considere definitiv învinși. Acest om va mai purta o bătălie contra aceluiași inamici, în afara lui însuși de data aceasta. Atâta timp cât inamicul se află în interior, în exterior este liniște. Când reușești însă să te eliberezi definitiv, să fii perfect, toți acești nepoftiți ies în exterior. Defectele, bolile, păcatele, sunt entități vii. Când nu mai există loc în inima sau în intelect pentru ele, aceste entități își caută sălaş în viața exterioară a omului, atacându-l de acolo. Numai când reușește să le învingă și în exterior omul se eliberează definitiv, pentru totdeauna. Istoria dovedește aceste lucruri. Cât timp ducem o viață obișnuită, nimeni nu scoate un cuvânt împotriva noastră. Răul este încă în interior și nimeni nu ne calomniază; nu deranjăm pe nimeni, lumea ne considera grozavi. Oamenii sunt încântați de noi. De îndată ce începem să ne curățăm, să ne eliberăm, să ne limpezim, încep să apară creditorii. Inamicii din interior încep să atace din exterior: nu există nici o excepție.

De ce este important să fii erou ? Fiindcă mai devreme sau mai târziu acești inamici vor trebui alungați; dacă nu în această încarnare, atunci în cea ulterioară; dacă nu va fi în aceea, atunci în cea care urmează. De aceea veți fi obligați să reflectați asupra acestui aspect și să spuneți într-o zi: “Ceasul a sunat; între noi doi acum, ”Și-l veți înfrunta pe inamicul vostru care va fi când deasupra, când dedesupt, când la stânga, când la dreapta. “Trânta” va continua mult timp în această manieră, până când vă veți elibera complet de defectele voastre. După ce îi veți învinge pe inamici în interior, veți mai avea de dat încă o bătălie în exterior. Această a doua luptă va fi foarte ușoară comparativ cu prima. Când inamicul este înăuntru, lupta este extrem de periculoasă; când iese înafară, deja lucrurile se schimbă.

Citiți istoria lui Iisus și a tuturor Inițiaților, chiar și a Maestrului nostru. Maestrul era perfect și pur. Era inteligent, înțelept, nobil, drept. Era onest și impecabil în orice lucru. Și atunci de ce existau oameni porniți împotriva lui? Era urmărit fără încetare, persecutat. Câte calomnii nu s-au abătut asupra lui ! Nici nu bănuieți măcar. Sunt printre noi bulgari care ar putea mărturisi despre asta. De ce înțelepciunea, puritatea, perfecțiunea chiar, au atâția inamici ? Fiindcă a avut loc separarea. El s-a detașat de tot ce era învechit, depășit. Credeți că Iisus nu a avut nici o slăbiciune, nici un defect, că a venit de la Dumnezeu. Ce semnificație au oare atunci tentațiile la care a fost supus ? Știti că El a cunoscut trei tentații. Credeți că aceste tentații au fost rezolvate în trei minute, în timpul unei

conversații cu diavolul ? Nu, aceste tentații sunt simbolice. De ce ne-au fost relatate astfel ? Știința inițiativă ne lămurește, ne explică faptul că materia, prin intermediul căreia noi învățăm, corpul nostru fizic, prezintă un anumit grad de impuritate. Aceste impurități provin din hrana pe care o îngurgităm, aerul pe care-l respirăm, apa pe care o bem. Există fără încetare schimburi între materia corpului nostru și cea pe care o absorbim. Pe pământ este imposibil de găsit o materie complet pură. Numai spiritul poate purifica materia. Chiar și cele mai evolute Spirite își construiesc un corp material și coboară în planul fizic prin intermediul unor părinți. Familiile cele mai pure au întotdeauna ceva de înlăturat, încă de la origine. Individul poate elimina aceste impurități numai prin intermediul spiritului. Astfel s-a întâmplat și cu trupul lui Iisus.

Mulți nu sunt de acord cu aceste lucruri, dar știința ezoterică ne învață că, în trupul lui Iisus exista ceva care încerca să-l tenteze, să-l prindă. Acest ceva a fost numit “Satan, diavol”, dar în realitate acest ceva nu era exterior, ci o entitate inclusă în materie, ca o tendință. Știți foarte bine că materia are tendințe să se deterioreze, să obosească, să ruginească, să se îmbolnăvească. La fel în interiorul ființelor există tendințe de a bea, de a mânca, de a iubi, etc. Spiritul este cel care produce purificarea materiei din interior. Nu vă așteptați să vi se dea o materie complet pură; acest lucru nu se va întâmpla niciodată. Celui căruia i se va furniza o materie pură nu va fi cu siguranță un Mare Maestru. Maeștrilor li se pune la dispoziție o materie mai curând brută, pentru a vedea cum reușesc prin cunoașterea lor să se perfecționeze și mai ales în cât timp o vor transforma. Este minunat ceea ce reușește să facă un Maestru cu materia brută. Să primești niște zdrențe, niște gunoaie și să le transformi în bunătăți ! Iată adevărata știință: să poți transforma niște umbrele vechi în delicatose.

Să nu credeți că Maeștrii au un corp perfect. Să nu gândiți că familiile în care Maeștri se reîncarnează le furnizează acestora un trup lipsit de tare, fără boli sau fără o ereditate defectuoasă. Niciodată nu se întâmplă așa. Chiar și cei mai mari Maeștri au unele deficiențe, boli incurabile asupra cărora sunt obligați să lucreze întreaga viață. Însuși Sfântul Paul, care era perfect, nu înceta să se vaite în această privință. El se ruga: “Doamne ! Doamne, eliberează-mă de acest spin înfipt în carnea mea ! “Iar Domnul îi răspundea: “Binecuvântarea pe care ai primit-o îți este de ajuns. Răul de care te plângi este un ghimpe în voința ta și nu are nici o importanță. Acest lucru te va obliga să fii vigilent; dacă l-aș îndepărta, nu ai mai face nimic”. Și Sfântul Paul își sporea eforturile în continuare. Din cauza acestui ghimpe era asigurat că lucrează bine și gândea că-l va extrage mai târziu. Știți ce reprezenta aceasta pentru Sfântul Paul ? Maestrul meu mi-a spus că iubea femeile și acesta era răul său. Cu toate că mama lui Iisus a fost Sfânta Fecioară, o femeie foarte pură, cu toate că familia sa se purificase de generații, din cauza unor păcate mărunte trăite de strămoșii săi, Iisus a moștenit în trup câteva defecte ereditare. Atunci când o ființă foarte evoluată se încarnează, ea

lucrează nu numai pentru sine, ci pentru arborele său genealogic, pentru a-l salva. Faptul că Iisus a învins cele trei tentații care existau în el, demonstrează că a reușit, prin metodele divine, să se elibereze de cele trei tendințe umane pe care toată lumea le posedă. Tendința de a transforma pietrele în pâine este o tendință fizică, materială. Acesta este un simbol foarte profund.

Sunt deosebit de vaste simbolurile utilizate pentru a explica cele trei tentații. După această primă tentație, Iisus a învins tentația bogăției. Demonul i-a spus: “Ți voi da toate împărățiile pământului”. În final a fost supus tentației de a se arunca din înaltul unui turn, încredințat că îngerii îl vor sprijini. Iată cele trei tentații pe care orice om trebuie să le învingă și despre care v-am vorbit pe larg în conferința intitulată: “Cele trei tentații”. Ne-ar lua prea mult timp să revenim asupra lor astăzi.

Pentru a realiza în interior o lucrare de curățire, de eliberare, de renunțare, de purificare, cu alte cuvinte pentru a lua decizia esențială de a atinge perfecțiunea, este necesar să fii erou. Mai devreme sau mai târziu, această lucrare va trebui înfăptuită. Cu cât mai repede, cu atât mai bine, deoarece cu cât rămânem mai mult timp într-o stare de lipsă de discernământ, cu atât îi va fi mai dificil spiritului să ne elibereze. Într-adevăr, cât timp trăim într-o stare de indolență, de stagnare, ceialți, inamicii, săpă în noi tranșee, construiesc fortărețe, și apoi ne este foarte greu să îi învingem.

Să cunoști modalitatea de a te elibera: iată o știință cu adevărat profundă. Iisus a știut să învingă această forță colectivă de distrugere denumită “Satan”. Acest principiu este amestecat cu celălalt, principiul binelui. Ele sunt strâns țesute și nu pot fi separate decât de către Maeștrii care reușesc să deznoade aceste legături și să se elibereze. Dar ce-i așteaptă după ce reușesc ! Spiritele malefice care de-abia i-au părăsit se năpustesc din exterior asupra lor sub formă de răzbunare, mânie, amenințări, cu speranța că pot intra din nou în ei. Așa i s-a întâmplat și lui Iisus când a reușit să le învingă. A trebuit să lupte cu ele din exterior, fiindcă ieșind din el, inamicii au pătruns în farisei, saduchei și în mulțime, de unde au început apoi să-l atace.

Iată un mare adevăr pe care, într-o zi, cu toții îl veți putea verifica. Legea este implacabilă. Acest lucru va fi trăit de întreaga lume. Cei care vor ști să reziste până la sfârșit vor deveni perfecți. Numai purtând cele două lupte veți putea fi protejați. S-a spus că Iisus a trebuit să traverseze infernul pentru a ajunge în cer deoarece drumul către cer trece pe acolo. Toți vor trece prin infern pentru a ajunge în paradis. Aceasta înseamnă că atunci când veți lucra pentru a vă învinge defectele, în fața voastră se va deschide un infern pe care îl veți avea de traversat o anumită perioadă de timp. Când veți ieși învingător, a doua luptă se va prezenta în exterior, și dacă și din această confruntare ieșiți învingător, atunci toți vor amuți și nimeni nu va mai îndrăzni să spună ceva. Dar până la

acest punct final, este important să vă comportați eroic. De ce să fii erou când intri în Învățământ ?

V-am spus-o deja; atunci când părăsești o ambianță în care ai trăit timp îndelungat, la început nu simți mare lucru. Dar după aceea, lucrurile se schimbă. Vă voi da un exemplu. Se întâmplă să spun că nu mă simt bine din cauza fumului de tutun respirat care îmi face rău. Cei care mă ascultă își spun probabil că este îngrozitor să urmezi un învățământ care te face să devii atât de sensibil, să nu poți suporta atâtea lucruri și să suferi. Le explic atunci că este preferabil să fii receptiv și să suferi decât să rămâi insensibil, grosolan, fără a percepe nimic. Suferința demonstrează că omul care o trăiește este viu. Mortul nu mai suferă.

N-ați prefera mai bine să fiți sensibili și vii decât morți ? Toți preferă să suferă și să continue să trăiască. Gândiți-vă la cerșetorul care se culcă pe ciment și nu simte nimic; nu-l deranjează nici fumul, nici carnea, nici zgomotul, nimic. Și vouă vi se poate întâmpla să vă saturați organismul cu impurități în așa măsură încât să deveniți insensibili la orice. Dar acest lucru este periculos. Pe când, dacă vă purificați, începeți să simțiți cele mai fine lucruri, și astfel deveniți protejați într-un mod miraculos. Tot ce intră în organism este astfel reperat. Intrați în alertă de îndată ce în preajmă apare ceva nociv. Când organismul își pierde puritatea, nu mai poate ști când se îndreaptă spre pericol. Omul care lucrează pentru purificare simte din ce în ce mai mult natura lucrurilor care intră în organismul său sub formă de hrană, băutură, gânduri, sentimente și își ia măsuri de precauție care se impun. Când ești supraîncărcat, intoxicat, purtător de deșeuri, nu mai poți percepe nimic. Astfel trebuie gândit; să nu ne înșelăm singuri.

De ce este nevoie să fii erou când intri în Noul Învățământ ? Fiindcă prin purificare omul devine din ce în ce mai sensibil. Încep să se simtă astfel nu numai deșeurile din organism ci și aspectele nocive din domeniul gândurilor și sentimentelor. Devenind receptiv, omul captează undele din ambianță, atât pe cele bune cât și pe cele dăunătoare. Ce se întâmplă dacă cultivăm discernământul, dacă nu devenim puri în regiunile inferioare ? Cunoaștem foarte puțin despre ce înseamnă puritatea. În general considerăm că ea vizează numai domeniul sexualității. Mulți oameni se cred puri pentru că nu au îmbrățișat pe nimeni, nu au atins niciodată pe nimeni. Acesta este numai un aspect, mai precis idealul catolic de puritate. În realitate, puritatea se extinde asupra mult mai multor domenii decât acesta. Poți fi foarte impur chiar dacă nu îmbrățișezi pe nimeni. Să presupunem că cineva ar ascunde în sine o ambiție, sau că este în mod constant iritat, gelos, nemulțumit de alții, explodând permanent. Știți câte impurități sunt acumulate astfel ? Câtă murdărie adună această ființă acționând astfel ? Un altul este avar, se gândește permanent la bani. Dar cunoașteți murdăria banilor care acumulează toată avariția celor care-i manipulează ? Un altul este gelos, îl ambiționează locul altcuiva; un altul resimte ura și vrea să se

răzbune. Câte impurități se află în toate acestea ! Ele sunt permise conform moralei obișnuite, dar cel care le poartă în el însuși devine atât de opac încât nu se mai vede pe sine. Vă asigur că puritatea este o știință extraordinară, minunată. Ea trebuie manifestată nu numai în domeniul sexual, ci mai ales în gânduri și în sentimente. Poate n-o să mă credeți, dar revolta împotriva justiției este cea mai mare impuritate, atât de mare, încât formează o adevărată barieră care-l desparte pe om de lumea invizibilă. O altă impuritate foarte mare e cea care-i face pe oameni să se deteste unii pe alții. Câte persoane se hrănesc astfel, prin gândurile și sentimentele lor, cu lucruri nesănătoase. Unde-i puritatea celui care bombăne toata ziua, manifestă gelozie și-i judecă tot timpul pe ceilalți ? Ce puritate poate avea cineva care mănâncă, simte și gândește orice, fără pic de discernământ ? În prezent oamenii sunt bigoți și înguști, luând în considerație numai puritatea sexuală.

Să mergem mai departe. Înțelegem puritatea ca pe o știință extraordinară care se răspândește în toate domeniile. Impuritatea sexuală, senzuală, este cea mai mică dintre toate. Dacă ar fi avut cea mai mare importanță, atunci toți ați fi fost declarați impuri deoarece aveți soții, amante, amanți. Știința inițiativă spune că dacă s-ar distruge umanitatea din cauza acestui aspect, n-ar mai rămâne nici o singură ființă vie pe pământ. Dar lumea invizibilă îi privește pe oameni și spune: “Acest bărbat impur și această femeie impură se iubesc și își dăruiesc unul altuia ceva; ei se ajută și astfel își dezvoltă reciproc virtuțile”. În timp ce aceia care acumulează ură în inima lor, care gândesc permanent cum să se răzbune, care pregătesc războaie împotriva altora, trăiesc într-o impuritate enormă. Această impuritate va determina lumea invizibilă să extermine popoare întregi. Înțelegeți-mă bine. Vom deveni perfecți numai atunci când vom reuși să fim puri în toate domeniile vieții noastre. Acesta este idealul spre care este important să tindem.

Un renumit critic englez era în același timp un bețiv notoriu. El bea de seară până dimineața și de dimineața până seara; era practic beat în permanență. Într-o zi, având de scris un articol despre un tablou, a intrat beat mort la British Museum. Intrând, s-a trezit în fața unei oglinzi care-i reflecta chipul și statura impunătoare. A contemplat îndelung imaginea, apoi și-a scos carnețelul și a început să noteze: “Cap de bețiv nesemnă. Plin de caracter; nasul este surprinzător de real, ca și figura abrutizată. Pare să fie un portret după natură fiindcă l-am mai văzut pe acest om undeva”. Iată, acest critic nici nu s-a recunoscut. Acest fapt se repetă deseori. Câteodată oamenii beau și astfel de vinuri decât cele fizice: când cineva bea vinul mâniei, de exemplu, se poate reflecta în multe oglinzi, fără a se putea recunoaște măcar. El spune: “Oh iată un porc !”, convins că vorbește despre altcineva, și nu despre sine. Este foarte important acest fapt și de aceea atrag în mod special atenția asupra lui. Deseori ceea ce vedem suntem noi înșine și gândim că de fapt este celălalt. Cineva

spune: “Cutare este ambițios sau gelos sau insensibil”. De fapt vorbește despre sine, fără nici un dubiu. Ne vedem pe noi înșine oglinziți în ceilalți. Să nu uitați niciodată acest lucru.

Când ne înălțăm devenim mai sensibili, începem să captăm undele care vin din lumea infernală, adică din lumea în care majoritatea trăiesc sau au trăit mult timp, ca niște pietre care nu simt nimic. Senzațiile noi care apar deci din această lume a propriului eu. Luptele, certurile, mânia care circulă în această lume încep să se facă simțite și să se reflecteze asupra celor care nu știu să discearnă lucrurile. Fiindcă nu este suficient să-ți crești sensibilitatea pentru a dobândi discernământul, ci dimpotrivă. Când sensibilitatea crește fără discernământ, există mari pericole de a intra în stări negative de nemulțumire, furie, indignare, etc., din care nu se mai poate ieși. Discernământul este absolut indispensabil. Vă avertizez asupra acestor lucruri deoarece pentru mulți dintre voi a sosit vremea să simțiți energii noi și dacă nu aveți discernământ, veți întâmpina dificultăți neașteptate. **ÎNAINTE DE ORICE SĂ AVEȚI DISCERNĂMÂNT.** Două principii se confruntă în prezent în lume: principiul luminii și cel al întunericului; principiul distructiv și cel constructiv, principiul urii și cel al iubirii. Este important să știți a discerne între două curente în momentul în care sunteți asaltați de ele și blocați de principiul răului. Fără discernământ, veți confunda toate lucrurile: veți lua binele drept rău, oamenii buni drept oameni răi, ceea ce va produce consecințe teribile. Nimeni nu s-a eliberat complet de acest principiu negativ care este amestecat, îmbinat cu celălalt pentru a ne domina, a ne prinde, a ne absorbi. Spiritele care au studiat Învățământul Maestrului sunt vigilente, spunându-și: “Ce este Învățământul Maestrului ? Este învățământul iubirii și al adevărului. Principiul răului vine să mă vrăjească, să mă invadeze, să mă smulgă din arborele fertil al Fraternității Albe Universale. Cel care îmi spune aceasta este principiul binelui. Voi continua deci să mă perfecționez fără să-mi fac griji de dificultățile pe care le voi întâlni în drumul meu”.

Dar ce vor face cei care sunt lași, temători, slabi, când în fața lor se vor prezenta obstacolele ? Vor începe să se agite, să vorbească exagerat, să se zvârcolească precum peștii pe uscat. Când este vorba de răutate, lipsă de noblețe, răzbunare, nimeni nu iese din această încercare nevătămat. Dacă aceste sentimente au pătruns în voi, să știți că ele vă vor distruge imediat, vă vor lua toate bogățiile, vă vor săraci. Într-o zi, când agitația va trece, vă veți da seama că nu mai aveți nimic în interiorul vostru, că totul v-a fost furat: entuziasmul, elanurile, dorințele voastre bune, etc... Acest lucru trebuie cunoscut de orice discipol al Maestrului.

Pentru războiul dintre aceste două principii a devenit din ce în ce mai intens, cele două principii încep să se separe, să se desfacă unul de celălalt. Fiecare va alege cât mai curând pacea sau războiul, construcția sau distrugerea, iubirea sau ura. Va fi o luptă teribilă, vă preven; nici unul din voi nu va scăpa. Trebuie să știți că pentru a trece această perioadă dificilă este nevoie de eroi înarmați cu



reale cunoștințe, care vor rămâne de neclintit, orice s-ar întâmpla. Indiferent de comportamentul celorlalți, va trebui să mergeți cu fermitate spre adevăr ca și cum nimic nu s-a întâmplat. Dacă unul dintre prietenii voștri calcă greșit, dacă face greșeli, dacă se arată slab, nu-l lăsați să cadă fără ajutor, fiindcă și voi puteți cădea mâine, antrenând și pe alții cu voi. Deci, dacă prietenii voștri se poticnesc, ridicații și mergeți spre victorie. Nu-i abandonați de la prima greșeală, de la prima cădere. Din contră, instruiți-i, ajutați-i, fiindcă acesta este învățământul iubirii.

Mai există însă ceva. Se întâmplă ca un bărbat să fie înșelat de către prietena sa. Ea îl părăsește. El declară că din această cauză nu mai crede în Dumnezeu și nu mai are nici credință și nici dragoste.

Aceasta demonstrează că nu a înțeles nimic. Dacă soția sau prietena voastră face vreo prostie, este oare acesta un motiv să vă pierdeți credința în Dumnezeu ? Nu. Dumnezeu este prezent întotdeauna. Chiar dacă ceilalți cad, continuați să credeți în Dumnezeu. Puteți spune: “Dumnezeu nu are ce cauta aici; din contra, voi cânta, voi medita, mă voi ruga mai mult”. Dar dacă cineva părăsește totul, renunțând la credință, la iubire, la lumină, sub pretextul că un altul mai slab a căzut, este o dovadă clară că nu a înțeles nimic din acest învățământ. Un astfel de comportament demonstrează celui care știe să discearnă lucrurile că persoana în cauză nu a aparținut niciodată Fraternității ! Erau așa de inteligenți, de savanți, de bogați chiar !” Știți ce mi-a răspuns atunci Maestrul ? “Ei nu au aparținut niciodată Fraternității Albe Universale. Cel care este cu adevărat membru al Fraternității Albe nu o va putea părăsi niciodată, indiferent ce i se întâmplă !”

Un minut de meditație.